

[Hoff.]

hvor der foreligger Sager, der falder inden for denne Lov, gøre sig ganske særlig Umage med at faa trukket de virkelig ansvarlige frem. Og de virkelig ansvarlige er maaske slet ikke Selskabets Direktion eller Bestyrelsesmedlemmer, men kan være en langt mere tilbagetrukket Skikkelse i Forhold til Aktieselskabet. Jeg kan som Eksempel blot nævne Selskabet K. K. K. K., hvor den, der i nogle af de mest graverende Tilfælde var den egentlig ansvarlige, var Hugo Stinnes, der ikke, mig bekendt, havde nogen officiel Stilling i Selskabet, men som var Svigersøn i Firmaet. Og medens jeg er ved dette Selskab, vil jeg blot udtrykke min store Tilfredshed med, at der nu endelig er en Lovhjemmel for at ramme Firmaet De fire K'er og dets Datterselskaber for den Række landsskadelige Transaktioner, det under hele Besættelsesperioden har foretaget.

I § 4 findes en Redegørelse for, i hvilke Tilfælde der kan være Tale om, at der foreligger Værnemageri, eller som det i Loven hedder: „utilbørligt Samarbejde med Besættelsesmagten“. Den Lov, der her foreligger Forslag til, er jo et Tillæg til Straffelovstillægget af 1. Juni, ogsaa kaldet Landsforræderiloven. Nu har denne Lov været prøvet i Praksis i omtrent 2½ Maaned, og der har i denne Periode vist sig visse meget uheldige Mangler ved Loven. Det gælder i første Linie den Bestemmelse, at Handlinger, der er foretaget efter Anvisning af lovlige danske Myndigheder, er straffri. Det har her vist sig, at der er oplagte Tilfælde af Forræderi, som har medført Frifindelse, fordi anklagede har kunnet skyde sig ind under, at han havde handlet efter Anvisning af dansk Myndighed. For at undgaa, at det skal gaa paa samme Maade ved oplagte Tilfælde af Værnemageri, bør der i denne Lov tages Afstand fra, at Anvisning fra dansk Myndighed kan begrunde Straffrihed. Og ganske særligt gælder dette, naar vi, hvad der vel engang maa ske, kommer til Loven om de økonomiske Indgreb over for Værnemagere, idet man ellers kan risikere, at adskillige Millionfortjenester hos Entreprenørfirmaer o. lign. unddrages den Konfiskation, som burde være selvfølgelig, idet man i mange Tilfælde vil kunne skyde sig ind under, at der er Tale om en Handling efter Anvisning fra dansk Myndighed.

Til § 4 kan yderligere nævnes, at det vilde synes mig naturligt, om man her havde haft en særlig Bemærkning om Fabrikation af Vaaben og andet egentligt Krigsmateriel.

Til § 5, Stk. 2, har jeg den Indvending, at dette Stykke efter ganske almindelig sund Fornuft siger omtrent lige det modsatte af, hvad der tænkes paa. Der staar: „den, der modvilligt har undladt“, men hvis man modvilligt undlader noget, maa det da betyde, at ganske vist undlader man at gøre den Ting, men man vilde egentlig helst have gjort den. Jeg kan ikke se, at der er sund Fornuft i dette, for det maa da være den, der med fuldt Forsæt undlader at opfylde Bødedommen, man især skal ramme. Ordet „modvilligt“ paa denne Plads er misvisende og meningsløst, og jeg vil tillade mig at henstille, at man simpelthen stryger Ordet, saa der staar: „Saa fremt domfældte har undladt at opfylde en saadan Bødedom, kan han herfor idømmes Straf . . . o. s. v.“

At jeg ikke har Bemærkninger til de resterende 14 af Forslagets 19 Paragraffer, betyder ikke, at jeg kun er naaet til § 5 i min Gennemlæsning af Forslaget, men er et Udtryk for Tilfredshed med de paagældende Paragraffer.

Med disse Bemærkninger, men først og sidst med et kraftigt Ønske om snarest muligt at faa Slutstenen paa dette Lovgivningsarbejde, Loven om Inddragning af Fortjeneste paa ikke direkte strafbart Værnemageri, vil jeg anbefale dette nødvendige, men desværre hverken tilstrækkelige eller tilstrækkelig tidligt fremkomne Forslag til en snarlig Vedtagelse i det høje Ting.

Oluf Pedersen: Vi i Retsforbundet er indforstaaet med, at der sættes ind over for Værnemagerne, og at enhver, der har forbrudt sig, bør godtgøre sket Skade. Derfor har vi ventet paa en Værnemagerlov, en Lov, der straffede Værnemagerne paa Pengepungen, og jeg tør ud fra en Række offentlige Møder tro, at det ogsaa var Befolkningens Ønske, at det ikke blev et nyt Tillæg til Straffeloven. Jeg mener derfor, der er Grund til at beklage det foreliggende Lovforslag, idet det ligefrem udelukker Straf alene paa Pengepungen, hvor andet end Straf paa Pengepungen er utilbørligt.

Vi har faaet et Forslag til Straffelov fra Regeringen, og dette Forslag blev til Lov. Denne Lov ramte Landsforræderi, og den var saa streng, at den ogsaa indeholdt Dødsstraf med tilbagevirkende Kraft, et Brud paa god, gammel Ret, et Knæfald for Nazismen. Efter den Lov rantes kun de allergroveste Forbrydelser, og dog blev det en dyr Lov; den kommer vel til at koste os en Snes Millioner Kroner om Aaret eller mere. Der